DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 10. Miechów, dnia 15. maja 1916.

TREŚĆ (157—176). — 157. Do ludności Jeneralnego Gubernatorstwa. — 158. Mianowanie. — 159. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916, dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa. — 160. Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. — 161. Roki urzędowe. — 162. Karanie przekroczeń policyjnych przez żandarmeryę. — 163. Przepisy targowe. — 164. Nauka katechizmu i frekwencya szkolna. — 165. Komisya aprowizacyjna. — 166. Spasanie makuchów rzepakowych i olejnych. — 167. Przekraczanie granicy. — 168. Niepodjęte pakunki i przedmioty znalezione. — 169. Zbieranie pokrzywy. — 170. Pszczelnictwo. — 171. Huty żelazne. — 172. Zakaz sprzedaży śmietany. — 173. Zamordowanie dziecka. — 174. Morderstwo rabunkowe. — 175. 1000 Koron nagrody. — 176. Wyroki. Część nieurzędowa.

157.

Do ludności Jeneralnego Gubernatorstwa!

Jego c. i k. Apostolska Mość, mój Najmiłościwszy Pan, raczył najłaskawiej zamianować mnie namiestnikiem Galicyi. Ustępuję przeto ze stanowiska jenerał-gubernatora.

Nie łatwo przychodzi mi opuścić ten kraj, do którego tak się przywiązałem.

Zarząd wojskowy starał się pod mojem kierownictwem według możności łagodzić w tym kraju skutki wojny, wspomagać w obecnych ciężkich czasach warstwy ludności, potrzebujące pomocy, jakoteż, o ile okoliczności na to pozwalają, sprowadzić na normalne tory gospodarcze i kulturalne życie tego kraju. Dalszy ciąg tej pracy składam z całem zaufaniem w ręce swego następcy.

Wielu z pomiędzy Was popierało mnie gorliwie i ofiarnie w pracy dla dobra publicznego. Tym wszystkim dziękuję za to w imieniu własnem i ogółu.

Powaga, zdolności i gorliwość, które przy tej wspólnej pracy u wielu obywateli kraju z radością stwierdziłem, pozwalają powziąć jak najlepsze nadzieje co do przyszłości tego kraju.

Dziękuję również całej ludności za jej prawie że bez wyjątku nienaganne zachowanie się.

Żegnam Was zatem serdecznie i życzę temu krajowi błogosławieństwa Bożego; oby się pięknie rozwijał i doznał szczęśliwej przyszłości.

Lublin, 23. kwietnia 1916 r.

Eryk br. Diller, w. r. Jenerał-Major.

158.

Mianowanie.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył najłaskawiej zamianować Jego Ekscelencyę c. i k. zbrojmistrza Karola Kuka wojskowym Jeneralnym Gubernatorem w Polsce.

200.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916,

dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, pod-

legających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Rozdział I.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą spirytusu należy rozumieć wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój.

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jenerał-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia, że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są wogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom na ich prośbę pozwoloną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.

Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany; wyjątków od tego zakazu udziela Jenerał-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesyi na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II. rozdziału.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp.).

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przywozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny, po jakich c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje je handlarzom. Te ostatnie ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie; Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub od sprzedaży spirytusu lub wódki, wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Rozdział II.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesyonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesya może być także nadaną dla handlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu;

w szczególności:

1) dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2);

2) dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4);

3) dla wyszynku wódki lub handlu wódką w ilościach mniejszych niż pięć litrów. Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez za-

stępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do ich pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze, o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra.

Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, podawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2 i 3, oraz, czy towar może być oddawany tylko handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.

Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dnie lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.

Substancye niepłynne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacyi wódki, wolno sprzedawać tylko przemysłowcom, uprawnionym do fabrykacyi wódki. Trzymanie takich substancyi w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

Apteki.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie podpada pod przepisy tego rozdziału.

Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek, dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

Rozdział III.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wyskokowych konsumentom nie są zaskarżalne, jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uiścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Roszczenia powstałe z kilkakrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkania w tym samym domu zajezdnym, uważa się za jednolite roszczenie.

Długów, niezaskarżalnych w myśl ustępu 1, nie można też potrącać z wierzytelności dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów.

Nieważne są:

umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń, które według § 14 nie mogą być zaskarżalne;

umowy najmu robotników, mocą których robotnik ma otrzymywać pędzone napoje wyskokowe na rachunek płacy.

Rozdział IV.

Postanowienia karne.

§ 16.

Podawanie napojów wyskokowych niedorosłym i pijakom.

Nie wolno:

1) przy wyszynku lub handlu napojami wyskokowymi podawać lub pozwalać podawać tych napojów niedorosłemu dla jego własnego użytku;

2) częstować lub pozwalać częstować niedorosłego napojami wyskokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

3) pozwalać niedorosłemu, nad którym się ma nadzór, używać napojów wyskokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4) podawać lub pozwalać podawać napojów wyskokowych osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjętym w brębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1) kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretensyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15), dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nieprawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącenia lub nieważności zastawu lub poręki;

2) zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretensyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wyskokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3) zawierać z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nieważną.

§ 19.

Kompetencya karna i wymiar kar.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

Rozdział V.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego.

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofniętą.

Koncesya musi być cofniętą, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15. maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 1. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasami, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są wyjęte z pod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przepisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 24.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyla się przepisy rosyjskie, tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszem rozporządzeniu, w szczególności bonifikacye przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. maja 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

160.

Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

W miesiącu maju, gdy wiosenne roboty polne będą na ogół ukończone, rozpocznie Zarząd wojskowy w obrębie Jen.-Gubernatorstwa większe roboty około odbudowy dróg i nad Wisłą.

Do tych robót będzie użyta wielka ilość robotników.

Zarząd wojskowy powoła tych robotników z pośród miejscowej ludności i utworzy z nich oddziały robotnicze.

Każdy z tych oddziałów będzie zajęty o ile możności w obrębie swojej gminy lub w jej pobliżu. Użycie poszczególnych oddziałów w innych obwodach Jeneralnego Gubernatorstwa nie da się jednakże wszędzie uniknąć. Zaznacza się jednak wyraźnie, że wszystkie oddziały robotnicze użyte zostaną wyłącznie w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa dla austr-węg. obszaru okupowanego w Polsce.

Do robót pociągnie się w miarę potrzeby wszystkich zdolnych do pracy mężczyzn. Wyjątek stanowią jedynie ci, których Komendy obwodowe w myśl udzielonych im szczegółowych wskazówek uwolnią ze względu na ich zawód lub dla innych ważnych powodów.

W razie potrzeby będą zatrudnione także kobiety, o ile się do tego dobrowolnie zgłoszą. Robotnicy będą odpowiednio wynagrodzeni i otrzymają stosowne pożywienie.

Zwraca się już teraz uwagę ludności na te zamierzone zarządzenia i na ich cel dlatego, aby nikt nie dawał wiary nieprawdziwym pogłoskom.

Ponieważ chodzi o roboty, które przyniosą znaczne korzyści gospodarcze całemu krajowi i przy których także każdy poszczególny robotnik będzie miał dostateczny zarobek, aby utrzymać siebie i swoją rodzinę, Zarząd wojskowy wyraża oczekiwanie, że wszyscy zdolni do pracy mężczyźni w dobrze zrozumianym własnym interesie zgłoszą się dobrowolnie do oddziałów robotniczych i unikną w ten sposób zarządzeń przymusowych. Zamierzone roboty są bowiem ze stanowiska wojskowego nieodzownie potrzebne i muszą być bezwarunkowo przeprowadzone.

Zarząd wojskowy spodziewa się, że nie będzie potrzebował użyć środków przymusowych.

Lublin, dnia 20. kwietnia 1916 r.

Za Jenerał-Gubernatora wojskowego:
Dietrichstein w. r., Jenerał-Major.

161.

Roki urzędowe.

1) Miechów, dnia 20. maja dla gmin: Miechów, Nieszków, Racławice, Wielko-Zagórze.

2) Rzerzuśnia, dnia 23. maja dla gminy Rzerzuśnia.

3) Tczyca, dnia 25. maja dla gminy Tczyca.

4) Książ wielki, dnia 27. maja dla gminy: Kozłów, Książ wielki.

5) Słomniki, dnia 30. maja dla gmin: Iwanowice, Kacice, Łętkowice, Luborzyca, Michałowice, Niedźwiedź, Słomniki.

6) Proszowice, dnia 31. maja dla gmin: Gruszów, Igołomia, Klimontów, Koniusza, Kowala, Pałecznica, Proszowice, Wawrzeńczyce, Wierzbno.

Roki urzędowe rozpoczynają się o godzinie 10 rano.

W rokach urzędowych muszą brać udział wójtowie z pisarzami gminnymi, sołtysi oraz dotyczący Komendanci żandarmeryi.

Na rokach urzędowych wolno każdemu się jawić.

162.

Karanie przekroczeń policyjnych przez Żandarmeryę.

Stosownie do postanowień § 3 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 30 ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 13 z dnia 1. października 1915 poruczam wszystkim komendantom posterunków żandarmeryi prawo nakładania w mojem imieniu i w granicach ustawowego wymiaru kar grzywien do dwudziestu koron i kar aresztu do dwóch dni za przekroczenie niżej wymienionych przepisów policyjnych.

1) Przekroczenia ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 10 z dnia 15./VIII. 1915 w punkcie 17 rozporządzenia Komendy obwodowej w sprawie zwalczania wścieklizny u psów.

2) Przekroczenia rozporządzenia Komendy obwodowej ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 12 z 15./9. 1915 punkt 9 w sprawie straży nocnej.

3) Przekroczenia rozporządzenia Komendy obwodowej ogłoszonego w dzienniku ruzędowym Nr. 16 z 18./11. 1915 punkt 14 w sprawie przepisów drogowych.

4) Przekroczenia ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 18 z dnia 15./12. 1915 punkt 11 zakazu o ruchu wozów ciężarowych w nocy.

5) Przekroczenia rozporządzenia Komendy obwodowej ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 4 z dnia 15./2. 1916 punkt 70 w sprawie świadectw dla zwierząt domowych.

6) Przekroczenia rozporządzenia Komendy obwodowej ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 7 z dnia 1./4. 1916 punkt 111 o spoczynku niedzielnym i świątecznym w handlu i przemyśle.

7) Przekroczenia wszystkich przez Komendę obwodową już wydanych względnie wydać się mających zarządzeń w sprawie dostarczania podwód.

Przeciw każdemu takiemu osądowi można w ciągu dni 8-miu po jego doręczeniu wnieść sprzeciw w Komendzie posterunku żandarmeryi.

Sprzeciw może być wniesiony pisemnie lub ustnie.

Nadanie sprzeciwu na pocztę uważa się za wniesienie.

Jeżeli sprzeciwu nie wniesiono w ciągu ośmiodniowego terminu uzyskuje on moc prawną.

O wniesionych sprzeciwach rozstrzyga Komenda obwodowa.

163.

Przepisy targowe.

1.

Do sprzedaży dozwolonych towarów na targach jest każdy uprawniony. Towary, na które jest konieczna koncesya, mogą podczas targów sprzedawać tylko ci handlarze, którzy posiadają odnośną koncesyę.

2.

Przedmiotami obrotu targowego są: artykuły spożywcze, surowe wytwory naturalne, narzędzia gospodarcze i rolnicze, wyroby miejscowego przemysłu domowego, oraz zwyczajne artykuły codziennego użytku.

3.

Do sprzedaży innych artykułów, oprócz wyżej wymienionych, w budkach i na ławeczkach są uprawnieni tylko handlarze posiadający patent na prowadzenie odnośnego przemysłu.

4.

Ten, kto zawodowo odwiedza z towarami targi, musi zaopatrzyć się w odnośny patent.

5.

Cały ruch targowy w dniu targowym ma się odbywać na targowicy. Osoby sprzedające albo kupujące towary poza targowicą, albo na drogach prowadzących do miejscowości, gdzie się odbywają targi, należy z targu wykluczyć i ukarać. Na zabezpieczenie grzywny służy odnośny towar.

6.

Targ zaczyna się o godzinie 8 rano, a kończy się o 4 pop.

7.

Po targu winien naczelnik gminy zarządzić oczyszczenie targowicy.

8.

Nadzór nad całym ruchem targowym pełni żandarmerya z dwoma lub kilku nieposzlakowanymi mieszkańcami gminy, w której odbywa się targ, przeznaczonymi do tego przez naczelnika gminy; mają oni jawić się jako komisarze targowi przed rozpoczęciem targu na targowicy.

9.

Dozór targowy obejmuje: publiczne bezpieczeństwo, kontrolę miar i wag, przestrzeganie ustanowionych cen wytycznych i maksymalnych i przepisanych kursów waluty rosyjskiej i Austro-węg. Szczególniejszą uwagę należy zwrócić na jakość wystawionych na sprzedaż artykułów spożywczych, które, jeżeli nie odpowiadają warunkom zdrowotnym, winien naczelnik gminy skonfiskować i zniszczyć.

10.

Do zarządzeń komisarzy targowych musi się każdy obecny na targu bezwarunkowo zastosować.

11.

Każda gmina, w której odbywają się targi, ma mieć w urzędzie gminnym wzory miar i wag, a każdy kupujący może kupiony towar zbadać co do miary, względnie wagi za opłatą 2 h.

12.

Komisarze targowi są obowiązani podczas każdego targu skontrolować na próbę miary i wagi. W razie odmowy sprzedaży lub złośliwego zniszczenia artykułów spożywczych, albo w razie innych stwierdzonych niewłaściwości, winni komisarze targowi odnośnych handlarzy usunąć z targu i donieść o wypadku naczelnikowi gminy celem natychmiastowego ukarania winnych.

13.

Ustanowione przez Komendę obwodową ceny maksymalne i wytyczne na artykuły spożywcze i artykuły do codziennego użytku ma gmina w dniu targowym wywiesić w kilku miejscach łatwo dostępnych i widocznych. Każdy handlarz jest obowiązany uwidocznić ceny towarów wymienionych w odnośnych obwieszczeniach Komendzie obwodowej, bądź na samym towarze, bądź też na miejscu łatwo wpadającem w oko.

14.

Każda gmina targowa jest uprawniona do pobierania targowego (straganowego), którego wysokość dla każdej miejscowości targowej ustali Komenda obwodowa i ogłosi w Dzienniku urzędowym.

15.

Te pobory, jakoteż dochody z wagi mają służyć na pokrycie:

1) kosztów czyszczenia targowicy po każdym targu;

2) kosztów sprawienia, względnie utrzymania miar i wag;

3) pewnego odszkodowania dla komisarzy targowych, którego wysokość oznaczy naczelnik gminy w porozumieniu z pełnomocnikami gminy. Reszta tworzy dochód gminy.

16.

Handlarze mogą na targu skupować dopiero po godz. 12 w południe, co należy zaznaczyć przez spuszczenie wywieszonej białej chorągwi.

17.

Naczelnik gminy ma prawo nakładać grzywny do 20 kor., albo kary aresztu do 2 dni na kupców za przekroczenie przepisów targowych z wyjątkiem przepisów o podbijaniu ustanowionych cen, których przekroczenie podlega karze sądowej.

18.

Naczelnicy gmin są osobiście odpowiedzialni za ścisłe wykonanie przepisów targowych.

19.

Grzywny, tudzież pieniądze pobrane za sprzedaż skonfiskowanych towarów przeznacza się na fundusz ubogich gminy, w której odbywa się targ.

20.

Powyższe przepisy targowe wchodzą w życie we wszystkich miejscowościach targowych obwodu miechowskiego z dniem ogłoszenia w Dzienniku urzędowym.

164.

Nauka katechizmu i frekwencya szkolna.

C. i k. Komenda obwodowa zauważyła, że począwszy od miesiąca kwietnia frekwencya dzieci w szkołach ludowych stale zmniejsza się.

Rodzice, niedoceniając widocznie wartości nauki, bądź też kierując się niezrozumiałą opieszałością w tych sprawach, z nastaniem wiosny zatrzymują swoje dzieci w domu, niekiedy bez żadnej istotnej przyczyny.

Oprócz tego na zmniejszanie się frekwencyi szkolnej wpływają niektóre dawniejsze, a przyjęte zwyczaje i zarządzenia czynników miejscowych, które nie liczą się z ustanowionym obecnie czasem na naukę szkolną i obowiązkiem uczęszczania dzieci do szkoły.

Mianowicie przyjęty zwyczaj jeszcze za czasów rządu rosyjskiego, kiedyto nauka w szkołach ludowych, a w szczególności nauka religii podlegała znacznemu ograniczeniu, urządzania przez Wielebnych Księży Proboszczów dla młodzieży zbiorowej nauki katechizmu w kościołach parafialnych w miesiącach maju i czerwcu — został obecnie również wznowiony.

Ponieważ wspomniane nauki urządzili niektórzy Księża Proboszczowie w godzinach przeznaczonych tutejszemi zarządzeniami na naukę w publicznych szkołach ludowych, skutkiem czego dziatwa szkolna, biorąca udział w wspomnianych naukach katechizmu, prawie zupełnie zaprzestała uczęszczać do szkoły.

Celem zapobieżenia tym anormalnym stosunkom, oraz uregulowania frekwencyi szkolnej c. i k. Komenda zarządza co następuje:

1) Urzędy parafialne wzywa się, by zbiorowe nauki katechizmu dla dziatwy urządzały w porozumieniu z odnośnymi Zarządami szkół, po godzinach nauki w miejscowych publicznych szkołach ludowych, a to po godzinie trzeciej po południu.

2) Odnośnie do tutejszego okólnika z dnia 20. października 1915 L. 6192 poleca się Zarządom szkół, by czuwając nad utrzymaniem regularnej frekwencyi dzieci szkolnych do końca roku szkolnego, ściśle przestrzegały wyznaczonych planem godzin naukowych, bez względu na ilość dzieci obecnych w klasie.

3) By wzywały opieszałych rodziców za pośrednictwem wójtów do regularnego posyłania dzieci do szkoły, a w razie nieosiągnięcia pożądanego skutku, przedkładały imienne wykazy tych rodziców c. i k. Komendzie obwodowej, która pociągnie ich do surowej odpowiedzialności.

Wzywa się przeto Urzędy parafialne, oraz Zarządy szkół do jaknajściślejszego zastosowania się do powyższych zarządzeń, gdyż w przeciwnym razie c. i k. Komenda obwodowa byłaby zmuszoną zastosować środki przymusowe.

165.

Komisya aprowizacyjna.

Cel:

Przeciwdziałanie podbijaniu cen najważniejszych artykułów żywności i zaopatrywanie miejscowej ludności w chleb i mąkę.

Komisya jest organem zaufania Komendy.

Organizacya:

Dla całego obwodu istnieje wspólna komisya aprowizacyjna. Każdemu z członków Komisyi przydzielono pojedyncze gminy celem kontroli i opieki.

Członkowie ci są przeważnie wybrani z gminnych komitetów ratunkowych, a mianowicie:

P. Witold Morawski jako prezes; p. Romuald Szpor, jako jego zastępca, dla gmin: Nieszków i Racławice. Zastępca: Jan Włosek, Racławice.

J. Dotkiewicz jako sekretarz, dla gminy: Miechów miasto. Zastępca: Fr. Przedpełski, Miechów.

T. Majewski, dla gminy: Proszowice. Zastępca Piotr Tomaszkiewicz, Proszowice.

St. Koza, dla gmin: Pałecznica i Klimontów. Zastępca: M. Zwoliński, Klimontów.

Kasper Zemełka, dla gmin: Kowala i Gruszów. Zastępca: L. Panczyk, Gruszów.

Ks. Adam Błaszczyk, dla gmin: Igołomia i Wawrzeńczyce. Zastępca: J. Woźniakowski, Wawrzeńczyce.

Teofil Szańkowski, dla gmin: Wierzbno i Koniusza. Zastępca: Ludwik Trafiał, Koniusza.

Józef Mazur, dla gmin Michałowice i Luborzyca. Zastępca: Piotr Kasza, Luborzyca.

Ks. Klemens Szeronos, dla gmin Iwanowice i Niedźwiedź. Zastępca: W. Ząbczyński, Niedźwiedź.

L. Szopiński, dla gmin: Łętkowice i Kacice. Zastępca: Błażej Kramon, Kacice.

Bogusław Kowalski, dla gminy: Słomniki. Zastępca: Władysław Maszadro, Słomniki.

Andrzej Krajkowski, dla gmin: Wielko Zagórze i Tczyca. Zastępca: Antoni Szańkowski, Tczyca.

J. Saski, dla gmin: Miechów wieś i Rzerzuśnia. Zastępca: Andrzej Duda, Rzerzuśnia.

J. Wagner, dla gmin: Książ wielki i Kozłów. Zastępca: Wincenty Pluta, Kozłów.

Gminne komitety ratunkowe są organami wykonawczymi komisyi aprowizacyjnej we wszystkich sprawach tyczących się miejscowej aprowizacyi.

Na posiedzeniach zwołanych przez Komendę przewodniczy referent handlowy; przy omawianiu ściśle rolniczych spraw referent rolniczy.

Posiedzenia odbywają się w Miechowie.

Jeżeli prezes komisyi zwołuje posiedzenie z własnej inicyatywy, to ma obowiązek donieść o tem Komendzie cztery dni naprzód.

Uchwały zapadają większością głosów; przy równej liczbie głosów, rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały zyskują moc obowiązującą z chwilą zatwierdzenia przez Komendę obwodową.

Komendzie przysługuje prawo wykluczania członków.

Obrót towarami:

Referent handlowy przydziela towary z kontyngentu, który został przeznaczony dla Obwodu.

Zakupno en gros uskutecznia zaufania godna firma handlowa, a to na mocy powziętej na posiedzeniu uchwały, która musi być zatwierdzona przez Komendę.

Zakupno en gros powierzone jest obecnie »Spółce handlowej« Komisyi aprowizacyjnej dla Obwodu miechowskiego.

Członkiem »Spółki handlowej« może być każdy, o ile zasługuje na zaufanie.

O przyjęciu rozstrzyga uchwała powzięta na posiedzeniu spółki.

Spółka ma sprzedawać zakupiony towar kupcom detailicznym po taniej cenie, którąby z jednej strony przynosiła Spółce po potrąceniu kosztów odpowiedni zysk, z drugiej strony jednak umożliwiała kupcom detailicznym przestrzeganie cen wytycznych i wogóle cen oznaczonych przez władzę.

Handlem detailicznym

zajmują się drobni sprzedawcy, którzy jako udziałowcy wstąpili do Spółki.

Oprócz nich Spółka jest obowiązaną obdzielać towarami otrzymanymi w znacznej części od komisyi aprowizacyjnej także i tych przemysłowców, dla których towar jest do prowadzenia przedsiębiorstwa niezbędnie potrzebny, chociażby nawet przemysłowcy ci nie byli członkami Spółki (n. p. cukier dla cukierników, restauratorów i t. d.).

Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo odpowiedniego wpływu na zarząd przedsiębiorstwa tejże Spółki.

Obrót mąką.

Referent rolniczy przydziela gminnym komitetom ratunkowym mąkę na pokrycie miejscowych potrzeb. Komitety rozdzielają mąkę między piekarzy i zaufania godnych handlarzy detailicznych, celem dalszej odsprzedaży dla ludności bezrolnej.

166.

Spasanie makuchów rzepakowych i olejnych.

Od dnia niniejszego ogłoszenia zakazuje się spasania makuchów rzepakowych i olejnych.

Zapasy tych makuchów, znajdujące się w posiadaniu prywatnem, należy odstawić do najbliższego c. i k. magazynu zbożowego, który wystawi przekaz kasowy, opiewający na K. 25 za 100 kg.

167.

Przekraczanie granicy.

W jednem z miejsc granicznych kraju okupowanego — żandarm postrzelił człowieka, który chciał przejść granicę i nie zatrzymał się mimo wołania straży granicznej.

Wskutek odniesionej ciężkiej rany człowiek ten wkrótce zmarł.

Powyższy wypadek podaje się do publicznej wiadomości z ostrzeżeniem, że straż graniczna w razie niezastosowania się do jej zarządzeń, ma prawo użycia broni.

168.

Niepodjęte pakunki i przedmioty znalezione.

C. i k. wojskowa kolej północna przystąpiła do austryackiego biura reklamacyjnego w Wiedniu, dworzec zachodni dla towarów i pakunków niepodjętych i przedmiotów znalezionych.

Stacya kolei wojskowej w Radomiu wyznaczoną została jako miejsce zbioru przedmiotów znalezionych.

Reklamacye należy wnosić do Komendy c. i k. wojskowej kolei północnej w Radomiu.

169.

Zbieranie pokrzywy.

Ponieważ przeróbki pokrzywy zastąpić mogą bawełnę, należy je zbierać.

Najstosowniejszą porą do zbiórki są miesiące: czerwiec, sierpień i wrzesień.

Pokrzywy nie należy zrywać, ale ścinać ją nizko

przy ziemi. Czem dłuższa łodyga tem lepsza. Po ścięciu trzeba liście oberwać i łodygi dobrze wysuszyć.

W celu ochrony przed poparzeniem najlepiej jest włożyć stare rękawiczki lub owinąć rękę zwykłą szmatką. Należycie wysuszone włókna pokrzywy będą zakupywać wszystkie posterunki żandarmeryi oraz Komendy stacyjne w Miechowie, Słomnikach i Proszowicach.

Cena za 100 kg. wynosi 1 korona.

170.

Pszczelnictwo.

Z powodu panującego obecnie braku cukru poleca się zwracać baczniejszą uwagę na pszczelnictwo. Wzywa się przeto ludność, by jak najpilniej zajęła się tą gałęzią przemysłu.

Sołtysi mają wezwać pszczelarzy, aby do końca b. m. donieśli Komendzie obwodowej, ile mają rojów (pni). W jesieni mogą pszczelarze prosić o odpowiednią ilość cukru jako pożywienie dla pszczół.

171.

Huty żelazne.

W myśl rozp. Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. kwietnia 1916 (Qu. Abt. M. V. Nr. 27.434/1 P) wszystkie huty żelazne znajdujące się w obwodach Końskie, Wierzbnik, Kielce, Opatów jakoteż huty będące dawniej w posiadaniu rządu rosyjskiego podlegają bezpośrednio c. i k. wojskowemu urzędowi górniczemu w Dąbrowie.

172.

Zakaz sprzedaży śmietany.

Ze względu na konieczność jaknajoszczędniejszego obchodzenia się wszelkimi produktami tłuszczowymi, zakazuje się sprzedaży śmietany, a produkcyi jej dozwala się li tylko dla wyrobu masła.

173.

Zamordowanie dziecka.

Dnia 17. kwietnia 1916 znaleziono w potoku Szreniawa, niedaleko Proszowic pływające zwłoki dziecka, rodzaju męskiego.

Dziecko to żyło kilka dni, potem uduszono je najprawdopodobniej sznurem i wrzucono do rzeki, gdzie leżało około 2 do 3 tygodni.

Poleca się, czynić jak najściślejsze dochodzenia za matką dziecka, — a o wyniku jak najspieszniej donieść tutejszemu Sądowi.

174.

Morderstwo rabunkowe.

W nocy z dn. 28. na 29. marca 1916 zamordowali w Puhaczowie, gmina Brzeziny obw. lubelski, nieznani sprawcy (możliwem jest, że wśród nich byli Jan Skoczyla z Wesołówki i Władysław Przystuba z Kupnika) Mendla, Sarę i Różę Grünbergów, a Gütlę Grünberg ciężko poranili.

Zrabowali oni przytem, oprócz portfelu z czarnej skóry wraz z zawartością najwyżej 100 rubli, weksla na nazwisko Jakubowskiego na 100 rubli i rosyjskiej policy ubezpieczeniowej od ognia na dom Mendla Grünberga w Puhaczowie, także następujące przedmioty służące do ozdoby, będące własnością Sary i Gütli Grünberg:

1. Złotą bransoletę, szerokości około $1^1/_2$ cm., gładką, z jedną białą i dwoma czerwonemi perłami (możliwe, że z jedną czerwoną a dwiema białemi) wartości 17 rubli.

2. Okrągłą, u góry otwartą, złotą, dyamentami wysadzaną broszkę, w której środku znajdował się nieco wzniesiony ptak srebrny, wysadzany białymi, czerwonymi i zielonymi kamieniami, wartości 100 rubli.

3. Większy, złoty zegarek damski o dwu kopertach, na którego jednej stronie były dwie srebrne tarcze, ale bez monogramu, wartości 40 rubli.

4. Krótki, $1^1/_2$ cm. szeroki, złoty, damski łańcuszek z wisiorkiem w postaci małej, złotej flaszeczki na perfumy, wartości 15 rubli.

5. Długi, płaski, złoty, damski łańcuszek do zegarka, wartości 50 rubli.

6. Mały, gładki, złoty zegarek damski o dwu kopertach, wartości 20 rubli.

7. Podłużna, pleciona, złota broszka z białemi i czerwonemi perłami, wartości 20 rubli.

Broszka z ptakiem (2) była w starej szkatułce aksamitnej, czarnej czworokątnej, otwierającej się za pomocą przyciskacza, w środku wyłożonej białym jedwabiem.

Bransoleta (1) była bez szkatułki.

Wszystkie inne kosztowności znajdowały się w nowej, podłużnej, płaskiej, czworokątnej, czarnej szka-

tułce drewnianej, otwierającej się za pomocą przyciskacza, wewnątrz wyłożonej czarnym aksamitem, z okrągłem, czerwonem miejscem na zegarek.

Wyż opisane kosztowności posiadają poszczególne, charakterystyczne znaki — nie jest więc wykluczonem, że mogłoby się sprawców, albo osoby będące z nimi w porozumieniu — przychwycić przy sprzedaży ich i w ten sposób wykryć morderców.

Podaje się zatem szczegóły powyższe do publicznej wiadomości.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Lublinie dn. 2. kwietnia 1916, Nr. 2970/16.

175.

1000 Koron nagrody!

Dnia 28. kwietnia 1916 r. około godziny 7. po południu napadli podczas nieobecności proboszcza Piotra Cienia trzej dotychczas niewyśledzeni bandyci, z których jeden uzbrojony był w rewolwer, na służbę zebraną w plebanii w Kalinie Wielkiej, obw. miechowski, i grożąc w razie oporu zastrzeleniem, zrabowali z zamkniętego biurka kwotę 1370 rubli, składającą się z 4 do 6 banknotów po 100 rubli, oraz z banknotów po 25, 10, 5 i 3 ruble. Następnie zabrali kwotę 240 do 260 Koron, składającą się z 2 banknotów po 100 i z 2 do 3 banknotów po 20 Koron.

Prócz tego zrabowali oni pieniądze kościelne w kwocie 250 rubli, złożonej z 10, 5 i 3 rublowych banknotów.

Dokonawszy rabunku, rozkazali bandyci wejść służbie do piwnicy, ustawili na drzwiach piwnicy stół i uprzedziwszy, że jeden z nich tak długo będzie stał na straży, aż inni bandyci ujdą w bezpieczne miejsce — uciekli.

Rysopisy sprawców są następujące:

1. Bandyta, podający się za Akulskiego lub Okulskiego z Jędrzejowa, ma lat około 30-stu; jest wzrostu około 167 cm. wysmukły, z długimi, ciemno-brunatnymi włosami, zaczesanymi na lewo; ma brodę ciemno-brunatną, niepielęgnowaną; oczy piwne i ciemne brwi, prosty nos i małe usta.

Chód jego uderzająco powolny, sposób trzymania się prosty; mówi jęz. polskim pomału, z litewskim akcentem. Ubarny był w krótkie, ciemne palto, czarne, sznurowane trzewiki, ciemne spodnie, białą koszulę robotniczą ze stojącym kołnierzem i szarą, polską czapkę.

2. Bandyta, nazwany przez pierwszego Julkiem, ma lat 25 do 30-stu, jest wzrostu średniego, przysadkowaty; nosi krótkie, brunatno-kasztanowate włosy, i jasno-brunatną brodę; ma zdrowe, rumiane, owalne oblicze, mały, szeroki nos, piwne oczy, ciemno-blond brwi, prędki chód; trzyma się prosto, mówi doskonale po polsku, z nieco miejskim akcentem; ubrany był w krótki, ciemny, zimowy płaszcz, ciemny surdut, sznurowane trzewiki i ciemny kapelusz.

3. Bandyta, nazywany przez poprzedniego Kostkiem, jest średniego wzrostu, przysadkowaty, o włosach brunatnych, bez zarostu, lat około 22. Twarz ma pociągłą, ze zdrowym rumieńcem, siwe oczy, ciemno blond brwi i mały nos; chodzi szybko, trzyma się prosto, mówi doskonale po polsku, z nieco miejskim akcentem. Ubrany był w krótki, ciemny, zimowy płaszcz, ciemny ubiór, trzewiki sznurowane, i ciemny kapelusz.

Obaj ostatni mieli na sobie robotnicze koszule, z nizkim, białym kołnierzem i prawdopodobnie należeli do klasy robotniczej.

Dotychczasowe poszukiwania za sprawcami napadu w okolicy czynu, pozostały bez rezultatu.

Za pochwycenie bandytów ustanowiono nagrodę 1000 Kor.

Każdy zaś, kto poczyni zeznania, mogące prowadzić do wykrycia i aresztowania rabusiów — otrzyma nagrodę 500 K.

Z c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie.

176.

Wyroki.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie ukarał:

1. Franciszka Dziechciarza z Sułkowic, za kradzież koni — dwuletniem, ciężkiem, obostrzonem więzieniem.

2. Wincentego Rasia ze Śmiłowic, za rabunek — dziesięcioletniem, ciękiem więzieniem.

3. Piotra Wilkosza z Wawrzeńczyc, za zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała — czteromiesięcznem więzieniem.

4) Władysława Borowieckiego z Jeżówki, za rabunek — dwudziestoletniem, ciężkiem, obostrzonem więzieniem.

Część nieurzędowa.

Ofiary na szpital św. Anny.

Oprócz darów na szpital św. Annny wykazanych w Dz. urz. Nr. 2 z dnia 15. stycznia b. r. wpłynęły jeszcze następujące ofiary:

	Kor.	h.	Lb.	op.
1) Wójt z Koniuszy	2	10	23	10
2) Witołd Morawski z Mianowic . .	100	—	25	—
3) Proboszcz ze Sławic	—	—	3	—
4) Proboszcz Dziarkowski	20	—	—	—
5) Koźmiński z Tomaszowa	10	—	—	—
6) Wagner z Książa Małego . . .	10	—	—	—
7) Burmistrz z Miechowa	10	—	—	—
8) Kapitan Swoboda	6	—	—	—
9) Szczepan Kubiński	30	—	—	—
10) Dr. K. Jaworowski	20	—	—	—
11) Proboszcz z Więcławic 680 funtów jęczmienia.				
Suma	208	10	51	61
Dary wykazane dnia 15. stycznia b. r. .	1976	59	806	40
Od Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego odnośnie do Dz. urz. Nr. 5 z dnia 1. marca 1916 r. . .	1788	86	—	—
Ogólna suma datków . .	3973	55	858	01

Tu uwzględnia się również dary w naturze, wykazane obecnie i dnia 15. stycznia.

Za powyższe dary składa Rada opiekuńcza w imieniu biednych w szpitalu wymienionym ofiarodawcom najserdeczniejsze podziękowanie.

Na pisemne odezwy i prośby Kuratoryi o łaskawe datki na szpital św. Anny nie odpowiedzieli:

1) Wójt w Gruszowie.
2) Członkowie gminy wyznaniowej w Brzesku.
3) Proboszcz z Pobiednika.
4) Wójt w Kozłowie.
5) Proboszcz w Niegardowie.
6) Członkowie gminy wyznaniowej w Książu-Wielkiem.
7) Dr. Wilczyński w Proszowicach.
8) Proboszcz w Ulinie Wielkiej.
9) Mierzkowski, właściciel dóbr w Hebdowie.
10) Hrabia Morsztyn, właśc. dóbr w Pławowicach.
11) Hrabia Mieroszewski, właśc. dóbr w Czechach.
12) Szantal, właściciel młyna w Nieszkowie.
13) Dzianot, właściciel dóbr w Książu-Wielkiem.
14) Zdziechowski, właściciel dóbr w Rzędowicach.

Ponieważ nie jest wykluczone, że adresaci pisemnych próśb osobiście nie odebrali, przeto zawiadamia się ich w niniejszy sposób.

Wykaz ofiarodawców będzie nadal ogłaszany.

W imieniu Rady opiekuńczej
F. Preveaux.

Firma W. Fitzner i K. Gamper w Dąbrowie.

Fabryka maszyn i odlewnia żelaza fabryki kotłów parowych i budowy maszyn Tow. akc. W. Fitzner & K. Gamper w Dąbrowie podjęła prawie w zupełności pracę.

Poleca się tę fabrykę jak najgoręcej dla wszystkich naprawek maszyn i narzędzi rolniczych, urządzenia młynów, tartaków i gorzelń.

C. i k. Komendant obwodu:

FRANCISZEK PREVEAUX, podpułkownik, m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.